

fremkaldt ved dette, have jo Forsamlingens Medlemmer havt Leilighed til at danne sig en Mening ved at læse de Brudstykker af Noter og Depescher, som have været fremlagte.

Premierministeren: Jeg er gjentagende bleven opfordret til at fremlægge flere Documenter end dem, jeg efter Kongens Befaling har fremlagt; jeg har allerede tidligere svaret i denne Sal, at jeg ikke er bemyndiget til at fremlægge flere eller andre Documenter, og jeg skal gjentagende henholde mig til, hvad jeg tidligere har udviklet, nemlig at den Nødvendighed, som maatte være forhaanden til ubetinget at samtykke i det Kongelige Budskab, den kan Enhver, som vil, læse sig til i Tractaten til London af 8de Måi 1852. Jeg veed meget vel, at jeg ikke kan overbevise den ærede Rigsdagsmand, som først talte, maaskee heller ikke Andre, der ere af samme Mening som han, om, at denne Nødvendighed ligger deri; jeg skal imidlertid ikke gjøre yderligere Forsøg paa at gjøre det klart, at den ligger deri, det maa jeg overlade til de ærede Rigsdagsmænd selv. Naar man fremdeles har anført mod mig personlig som den, der holdt Conferencer med det forhenværende Udvalg, at jeg der skulde have ytret mig saaledes og saaledes paa flere Maader, saa skal jeg gjøre den ærede Rigsdag bekendt med, at jeg ikke veed, at der er ført nogen Protocol af dette Udvalg. Naar altsaa den ærede Rigsdagsmand her fremspør saadanne Uttringer af mig, saa kan jeg ikke kjendes ved dem (Hør! Hør!), — jeg har ogsaa hørt flere Stemmer her i Salen fra Medlemmer, som ogsaa havde Sæde i dette Udvalg, at de heller ikke kunde vedkjende sig dem, saa jeg antager, at den ærede Rigsdagsmand har ført sin egen Protocol, for hvilken jeg ikke kan indestaae (Hør!).

Jøvrigt behøver jeg neppe paa Ministeriets Vegne at udtale, at det 4de Hovedforslag er det, som Ministeriet fra sit Standpunkt anseer for at være det rette, og for at være det Svar, der skyldes paa det Kongl. Budskab (Grundtvig: Skyldes?). At det altsaa maa antages, er den kongelige Regjerings levende Ønske. Med Hensyn til de 2 Endringsforslag, der ere stillede til dette Hovedforslag, skal jeg om det, der

er opstillet under Nr. 14, yttre, at det ikke er berettiget efter det, som derved tilsigtes, hvis jeg ikke har misforstaaet, hvad derom er anført, og, hvis jeg skal anføre Grunden dertil, da er det den, at det ikke er berettiget her, hvor visse Landsdele ikke ere repræsenterede. — Hvad Endringsforslaget under Nr. 15 angaaer, da behøver jeg heller ikke at betegne, at det er en Tilbagevenden til Hovedforslaget Nr. 1, der jo er blevet forfattet, og at Ministeriet altsaa ogsaa maa modsætte sig dette Endringsforslag.

Casse: Paa egne og endeel andre ærede Rigsdagsmænds Vegne, der have stemt for Hovedforslaget Nr. 2, skal jeg tillade mig at erklære, at, naar vi under den nærværende Sags 2den Behandling stemme for Hovedforslaget Nr. 4, da skeer det i det Diemed, at vi derved ville bidrage Bort til, at Sagen kan skiffes Overgang til 3die Behandling, uden at vi derved tilkjendegive eller antyde, hvorledes vor Afstemning ved Sagens 3die Behandling vil blive med Hensyn til benævnte Hovedforslag og de øvrige Forslag, der muligens da maatte komme i Betragtning.

Formanden: Der staaer kun tilbage, at jeg skal nævne, at den ærede Stiller af Hovedforslaget Nr. 4 har begjæret at maatte gjøre en kort Bemærkning om det første Endringsforslag i Anledning af, hvad der er berørt af en af de foregaaende Talere. Til en saadan kort Bemærkning er Ordet givet den hvitærede Landssthingsmand.

Orsted: Det er mere for Formænds Skyld, at jeg nu skal yttre mig, siden jeg ikke i mit tidligere Foredrag tog noget Hensyn til Endringsforslagene, da de endnu ikke være begrundede. Mit Svar er ganske simpelt det, at, naar Rigsdagen paa Kongeriget Danmarks Vegne samtykker i den foreslaaede forandrede Arvesfølgeorden, saa kan dette ikke føre til nogen Afsondring af Slesvig, fordi det kongelige Budskab kun gaar ud paa at skaffe en Arvelov, der skal holde alle Statens Dele sammen, og hvortil Rigsdagen giver sit Samtykke paa Kongeriget Danmarks Vegne. Paa hvilken Maade Regjeringen vil see sig istand til at gennemføre dette, bliver dens Sag.